



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1763**

**VD18 90118030**

§. 3. Ludovicus Rex in Territorio Pictaviensi.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

## §. III.

Sæcul. XIII.  
A. C. 1224.*Ludovicus Rex in Territorio Picta-  
viensi Victor.*

Honorius Papa, comperto, quod Lu-  
dovicus VIII. Rex Franciæ, monitis  
suis precibusque rejectis, copias in Di-  
tiones, quæ trans mare Regi Angliæ su-  
pererant, immitteret, data ad eum die  
tertia Augusti Epistola, factum expro-  
brat, queriturque, quod, relictis paren-  
tis sui vestigiis, nullam rationem habeat  
Constitutionis in solemnibus colloquio a  
Papa & Imperatore editæ, omnibus Prin-  
cipibus Christianis servandam esse pa-  
cem, & de opibus suis ad succurrendum  
Terræ sanctæ conferendum. Respon-  
dit Rex Papæ: *Tempore induciarum in-  
ter Regem, Genitorem nostrum, &  
Henricum Angliæ Regem initarum e-  
lapsis, Barones nostri eas prorogare non  
iusserunt. Quare ipsi ad castra proces-  
simus,*

II. ep. I.  
Rain. n. 14.ap. Rain.  
n. 16.

stern die gewünschte Braut bald würde zugeschi-  
cket werden, und also eine von diesen Schwestern  
sich zur griechischen, eine zu der englischen, und  
eine zu der katholischen Religion bekennen wür-  
de. Wie hält es aber also bey den Protestanten  
um die so nothwendige Kirchengemeinschaft, und  
um die Einigkeit im Glauben?

Hist. Eccles. Tom. XIX.

U u



**Sæcul. XIII.** *simus, ut Feuda nostra in Territorio Pictaviensi occuparem, quibus Joannes Rex, competente sententia Judicum suorum, Baronum nostrorum, exutus est, priusquam Henricus Rex nasceretur. Illo igitur jam tempore Feuda ista Regno Franciæ denuo juncta sunt, quæ modo Henricus Rex sua esse contendit, atque viribus Regni Angliæ, quod Ecclesiæ Romanæ, tuumque Feudum est, bellum contra nos movet. Quare, sancte Pater, quia non credimus, velle te, ut ex Feudis tuis Regno nostro ruina immineat, Paternitatem tuam vehementer rogamus; fac, ut cesset Rex Angliæ, si tuo jussu arma nobis infert, si proprio consilio renegerit, noli mirari, si nihil omittimus, quo rebellem coerceamus.*

**Gest. Lud.**

Ludovicus itaque, in Pictaviensem agrum inducto milite, ac Niorto, & Oripido S. Joannis de Angelis captis, Ruppellam obsidione cinxit. Interim Parisiis, ut Regi militanti opem a cælo flagitarent, populi inter solemnes preces ab Ecclesiâ Dominæ Nostræ usque ad Abbatiam S. Antonii de pratis procedebant, piæque peregrinationi quadam die Reginæ tres interfuerunt, Ingeburgis, Philippi Regis vidua, Blanca Ludovici Regis uxor, & Berengaria Regina Hierosolymæ, Blancæ Mater. Quippe Joannes Briennius, Rex Hierosolymæ,

cum



cum baculum in Palæstinam peregrinatum prima Dominica Quadragesimæ hoc anno millesimo ducentesimo vigesimo quarto accepisset, ad S. Jacobum in Gallæciam perrexit, unde per Castiliam rediens, Berengariam Ferdinandi Regis sororem nuptiali fœdere sibi junxit.

Sæcul. XIII.  
A. C. 1224.

G. Nang. an.  
1223 Godef.  
ann. 1224.

Ceterum Ludovicus, expugnata Ruppella, totam Aquitaniam, si Occitaniam exceperis, ad deditionem compulit.

§. IV.

*Concilium Montispeffulanense.*

Sub idem tempus, nempe infra Octavam Assumptionis Domine nostræ, Concilium in urbe Montispeffulo Auctoritate Papæ celebratum est. Quippe in eo Archiepiscopus Narbonensem modum pacis, quam Raimundus Tolosanus, & alii Albigenes Sanctæ Matri Ecclesiæ offerebant, audire, & quid actum esset, referre jusserat. Itaque Archiepiscopus, ut mandata exequeretur, suæ provinciæ Episcopos & Abbates, atque etiam provinciarum Arelatensis & Ausciensis convocavit, in quo Conventu Comes Tolosanus ea, quæ jam prius ad pacem tam sibi quam Fautoribus suis ab Ecclesia Romana impetrandam obtulerat, iterum promisit, in hunc modum: *Fidem Ca-*

App.  
to. II. Conc.  
p. 233.  
Gest. Lud.

Uu 2 tholi-